

Sygn. akt VIII U 512/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Trybulec-Czernek

Protokolant: st. sekr. sądowy Barbara Urmańska

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2014 r. w Gdańsku

sprawy **R. G.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania R. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 7 lutego 2013 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu R. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy nadal do dnia 31 grudnia 2013 roku i stwierdza, że pozwany nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

/na oryginale właściwy podpis/

Sygnatura akt: VIII U 512/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 07.02.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. nie przyznał ubezpieczonemu R. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 07.02.2013 r. o braku niezdolności do pracy.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę. W uzasadnieniu opisał swoje schorzenia neurologiczne i ortopedyczne.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, a w uzasadnieniu powołał się na argumentację zawartą uprzednio w treści zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

R. G., ur. (...), posiada wykształcenie zasadnicze zawodowe w zawodzie mechanik maszyn budowlanych, pracował jako frezer, ślusarz, ostatnio jako spawacz do 2010 r.

Niesporne, vide: wywiad zawodowy w aktach dokumentacji lekarskiej ZUS, świadectwa pracy –k.10-14 akt rentowych ,
Ubezpieczony od dnia 03.01.2012 r. do dnia 31.01.2013 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Niesporne, vide akta rentowe- decyzje –k. 30, 36

Ubezpieczony w dniu 17.12.2012 r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Został skierowany na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 08.01.2013 r. nie uznał go za niezdolnego do pracy. Lekarz orzecznik rozpoznał u niego

obustronny zespół cieśni nadgaraska o umiarkowanym nasileniu, stan po leczeniu operacyjnym cieśni nadgaraska prawego 02.2011r., zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa C i L-S.

Następnie, wobec wniesionego przez ubezpieczonego sprzeciwu, Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 07.02.2013 r. również uznała go za zdolnego do pracy . Rozpoznała obustronny zespół cieśni nadgaraska o umiarkowanym nasileniu – bez upośledzenia funkcji rąk, stan po leczeniu operacyjnym cieśni nadgaraska prawego 02.2011r., zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa C i L-S z okresowym zespołem bólowym-nieupośledzającym.

Zaskarżoną w sprawie decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 30.04.2013 r.

Niesporne, vide: wniosek- k. 38 akt rentowych, opinia lekarska LO– k. 50 dokumentacji lekarskiej ZUS, orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS – k. 41 akt ubezpieczeniowych, sprzeciw – k. 51 dok. lek. ZUS, opinia lekarska KO– k. 53 dokumentacji lekarskiej ZUS, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS – k. 43 akt ZUS, decyzja – k. 44 akt ubezpieczeniowych.

W celu ustalenia, czy stan zdrowia ubezpieczonego wskazuje, że jest on nadal po dniu 31.01.2013 r. całkowicie lub częściowo niezdolny do pracy zarobkowej z powodu istotnego naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu , w tym na czym polega istotna poprawa stanu zdrowia strony, wymagane były wiadomości specjalne, w związku z czym Sąd, na podstawie art. 279, 284 i 292 k.p.c., dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych: neurologa i ortopedy zgodnie z rodzajem schorzeń występujących u wnioskodawcy.

Biegli lekarze rozpoznali u wnioskodawcy zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego miernego stopnia, stan po leczeniu operacyjnym zespołu cieśni kanału nadgaraska prawego w 22.02.2011r., stan po leczeniu operacyjnym zespołu cieśni kanału nadgaraska lewego w 17.05.2013r.,

Biegły lekarz neurolog stwierdził częściową niezdolność do pracy po 31.01.2013 r. do końca 2013 r.

Biegły ortopeda przychylił się do opinii biegłej neurolog o okresowej częściowej niezdolności do pracy z powodu następstw neurologicznych zespołu cieśni kanału nadgaraska lewego.

vide: opinie sądowo-lekarskie- k. 20-21, 23-24 akt sprawy

Organ rentowy nie podzielił wniosków opinii biegłej neurolog, nie wniósł uwag do opinii biegłego ortopedy. Biegła neurolog jedynie stwierdziła, że osłabienie czucia dotyku w zakresie unerwienia nerwu pośrodkowego po stronie lewej. Wnioskodawca przebył leczenie operacyjne zespołu cieśni nadgaraska i stąd nie wymaga orzekania długotrwałej niezdolności do pracy – zgodnie z opinia biegłego ortopedy.

Vide: pismo pozwanego – k. 33-34 akt sprawy,

Biegła neurolog w opinii uzupełniającej, w odniesieniu do zarzutów pozwanego podtrzymała dotychczasową opinię.

Vide: opinia uzupełniająca-k. 42 akt sprawy

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach ubezpieczeniowych i dokumentacji lekarskiej ZUS, bowiem żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich rzetelności i autentyczności. Brak było zatem, w ocenie Sądu, przesłanek, by odmówić im przymiotu wiarygodności. Nadto, Sąd dokonał ustaleń na podstawie opinii biegłych sądowych.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W myśl przepisu art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub nie później niż 18 miesięcy od ich ustania.

Zgodnie z zaś z treścią art. 12 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (ust. 2). Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3).

Z brzmienia art. 12 ustawy wyraźnie wynika, że do stwierdzenia niezdolności do pracy nie jest wystarczające samo występowanie naruszenia sprawności organizmu (choroby), lecz jednocześnie naruszenie to musi powodować całkowitą lub częściową utratę zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, nie rokujące odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Jak podkreśla się w judykaturze, częściowa niezdolność do pracy polega na utracie w znacznym stopniu zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Doniosłe znaczenie w konstrukcji częściowej niezdolności do pracy ma podkreślenie, że chodzi o ocenę zachowania zdolności do wykonywania nie jakiejkolwiek pracy, lecz pracy „zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji”. Wyjaśnienie treści pojęcia „pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji” wymaga przy tym uwzględnienia zarówno kwalifikacji formalnych, czyli zakresu i rodzaju przygotowania zawodowego udokumentowanego świadectwami, dyplomami, zaświadczeniami, jak również kwalifikacji rzeczywistych, czyli wiedzy i umiejętności faktycznych, wynikających ze zdobytego doświadczenia zawodowego.

W niniejszej sprawie sporna między stronami była jedynie ocena stanu zdrowia ubezpieczonego i jej zdolności do zatrudnienia.

Nie budziło wątpliwości w sprawie, że ubezpieczony cierpi na określone schorzenia, jednakże to nie fakt występowania schorzeń, a jedynie stopień ich zaawansowania może powodować niezdolność do pracy.

Biegły ortopeda nie stwierdził niezdolności do pracy z przyczyn ortopedycznych i neurologicznych w związku z rozpoznanymi schorzeniami kręgosłupa i przychylił się do opinii biegłej neurolog o okresowej częściowej niezdolności do pracy z powodu następstw neurologicznych zespołu cieśni kanału nadgarstka lewego.

Biegły w szczególności wskazał, że w zdecydowanej większości przypadków klinicznych, zespołu cieśni kanału nadgarstków, nie skutkują koniecznością orzekania długotrwałej niezdolności do pracy. Ale skoro w ocenie biegłej neurolog, następstwa neurologiczne zespołu cieśni kanału nadgarstka po stronie lewej, były na tyle zaawansowane u W-cy, iż uniemożliwiały mu wykonywanie pracy zawodowej, to przychylił się do opinii i wniosków biegłej neurolog.

Zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego nie są istotnie zaawansowane w badaniach radiologicznych, a w badaniu klinicznym nie skutkują istotnymi ograniczeniami ruchomości kręgosłupa, a zwłaszcza nie skutkują neurologicznymi, patologicznymi objawami ze strony kręgosłupa.

W sposób nie budzący wątpliwości uzasadnił prawidłowość przedstawionych wniosków końcowych, a Sąd nie widzi jakichkolwiek podstaw do podważenia jego opinii.

Biegła neurolog stwierdziła, że rozpoznane schorzenia neurologiczne czynią ubezpieczonego częściową niezdolnym do pracy po 31.01.2013 r. na okres do 31.12.2013 r.

W uzasadnieniu opinii biegła wskazała, że dolegliwości zgłaszane przez wnioskodawcę przed ostatnią operacją dnia 17.05.2013r. utrudniały mu i okresowo uniemożliwiały sprawne wykonywanie pracy w zawodzie spawacza. Po 31.01.2013r stwierdzano kliniczne i neurofizjologiczne cechy zespołu cieśni nadgarstka, głównie po stronie lewej. Obecnie wnioskodawca wymaga rehabilitacji i rekonwalescencji po przebytej w maju operacji, które ze względu na charakter pracy skarżącego są wydłużone. W jej opinii wnioskodawca był po dniu 31.01.2013r nadal częściowo niezdolny do pracy ze względu na wymagający leczenia zespół cieśni kanału nadgarstka lewego z nakładającymi się dolegliwościami ze strony kręgosłupa. Obecnie rokuje poprawę stanu zdrowia i powrót zdolności do pracy po koniecznym okresie rekonwalescencji. Uznała zatem wnioskodawcę za częściowo niezdolnego do pracy nadal po dniu 31.01.2013r z powodu nie zakończonego leczenia w przebiegu obustronnego zespołu cieśni nadgarstka. W okresie spornym wnioskodawca był po leczeniu operacyjnym nadgarstka prawego i oczekiwał na operację nadgarstka lewego, co ograniczało sprawność i możliwość wykonywania dotychczasowej pracy przez wnioskodawcę. Po przebytych leczeniu operacyjnym w maju 2013r, ze względu na konieczność rehabilitacji (utrzymywanie się resztkowej dysfunkcji ręki lewej) częściowa niezdolność do pracy istniała nadal (fizyczny, obciążający kończyny górne charakter pracy skarżącego). W opinii biegłej, u osoby pracującej fizycznie konieczny jest wydłużony okres rehabilitacji celem uniknięcia nawrotu dolegliwości i ze względu na oczekiwane całkowite przywrócenie zdolności do pracy.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym akt rentowych, wynika, że ubezpieczony wykonywał przede wszystkim prace fizyczne, ostatnio pracował jako spawacz, zatem wniosek opinii biegłej neurolog, że u osoby pracującej fizycznie konieczny jest wydłużony okres rehabilitacji celem uniknięcia nawrotu dolegliwości jest w pełni uzasadniony zasługuje na uwzględnienie skutkując uznaniem częściowej niezdolności do pracy nadal po dniu 31.01.2013r na okres roku.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy przyjął przedstawione opinie biegłych neurologa i ortopedy (który przychylił się do wniosków opinii biegłej neurolog) za podstawę rozstrzygnięcia w sprawie, ponieważ w jego ocenie są one miarodajne, wnioski w nich wysnute logiczne i właściwe, a ich uzasadnienie jest wyczerpujące i przekonujące. Opinie zostały wydane po uprzednio przeprowadzonym badaniu wnioskodawcy oraz zapoznaniu się ze zgromadzoną w aktach dokumentacją medyczną. Biegli w sposób jasny wskazali, dlaczego uznali skarżącego za częściowo niezdolnego do pracy na okres dwóch lat, a Sąd nie widzi jakichkolwiek podstaw do podważenia opinii. W szczególności biegli odnieśli się do posiadanego przez wnioskodawcę wykształcenia i wykonywanego przez niego zawodu i ocenili jego zdolność do kontynuowania dotychczasowe zatrudnienia odpowiedniego do jego stanu zdrowia. Biegła neurolog nie miała jakichkolwiek wątpliwości, iż wnioskodawca nie nadaje się do wykonywania pracy w wykonywanym zawodzie kierowcy przez wskazany okres od 01.02.2013 r. do 31.12.2013 r.

Tym samym, w ocenie Sądu Okręgowego powyższe opinie biegłych stanowią wystarczający materiał do oceny zdolności ubezpieczonego do pracy.

Sąd uznał zatem, stosownie do w/wym opinii, a w szczególności mając na uwadze kompetencję ograniczoną w zasadzie do możliwości opiniowania stanu zdrowia ubezpieczonego zgodnie z zakresem posiadanej specjalizacji, że bez wątpienia stanowisko biegłych przemawia za uznaniem ubezpieczonego za okresowo częściowo niezdolnego do wykonywania pracy zarobkowej zgodnie z jego kwalifikacjami.

W konkluzji, Sąd, na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego, uznał iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy na dalszy okres do 31.12.2013 r. i tym samym spełnia wszystkie warunki do przyznania prawa do świadczenia rentowego, co skutkuje uznaniem jego odwołania za zasadne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oraz cytowanych wyżej przepisów, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy nadal do 31.12.2013 r.

Sąd Okręgowy uznał, iż pozwany organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nie ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji z uwagi na to, że dopiero przeprowadzenie obszernego postępowania dowodowego w toku postępowania przed sądem, w tym w szczególności dopuszczenie dowodu z opinii biegłych, pozwoliło na uznanie, że ubezpieczony spełnia przesłanki do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy .

SSO Elżbieta Trybulec-Czernek